

ŠESTÁK

**Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiních
číslo 63, vydáno pro vnitřní potřebu - 2.září 2005, nákladem 65 výtisků**

Stavba chaty v Dinoticách 2005

Oddílová rada

Na hodnotící potáborové schůzce bývalého a současného vedení oddílu byl letošní tábor hodnocen jako velmi dobrý.

Pro vysvětlení (Zub): Nevím, kdo z nás má ještě ponětí o tom, jaký je rozdíl mezi ODDÍLOVKOU a ODDÍLOVÝM PÁTKEM. Zapátrali jsme v paměti a tady je vysvětlení: Oddílovka = MEZIDRUŽINOVÁ SOUTĚŽ – to znamená, že se hrají hry, dělají soutěže, závody, prostě hromada srandy a hlavně setkání celého oddílu. Oddílový pátek – je zaměřený na jednu, maximálně dvě aktivity (korálky, lapače, rostlinky, zvířata, buzola, kůže, košíky, bič, laso, drátky, origami..... ..). V Šestáku bude dopředu napsaná aktivita, takže každý má možnost rozhodnout, jestli přijde nebo ne.

Moc se omlouváme všem rodičům, kteří před táborem v pondělí 4.7. 2005 vezli kola do Kateřinské klubovny. Stala se nemilá věc a nikdo z nás se nedostavil ve správný čas na správné místo. Děkujeme za pochopení.

HELP - 9. - 11.9.2005 budeme opět pořádat velkou hru HELP 98. Jako každý rok, je potřeba aby někteří z nás byli ve vojsku, na velvyslanectvích, zajišťovali dopravu..... a hlavně aby dělali raněné. To vždy zůstává na těch nejmenších - světluškách a vlčatech. Je to náročný, ale zábavný víkend. Co všechno budou „ranění“ potřebovat: oblečení, které budou moci trochu poničit, teplé oblečení, karimatku, spacák a svačinu. Bližší informace dostanou v září. Bude nás potřeba hodně, tak doufám, že se všichni setkáme.

Vyšlo nové číslo časopisu SKAUT (nový název nahrazuje SKAUT-JUNÁK). A je úplně skvělé - naprosto jiná moderní grafická úprava (ve stylu bravíček, girlsů, dívek, ábíček, ...), rubriky

Na ŠESTÁKU č.63 se podíleli: Dazul, Bára, Zub, Janina, Kecka, Mucha, Motýle, Včelka, Scooby, Kikina, Fanta, Marko Čermák, LACHIM spol.s r.o. Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je v úterý **27.9.2005**.

Narozeniny v září
Tim 7.9., Lukáš 9.9., Medvěd 14.9., Jerry 13.9., Miška 23.9.

(akta XXL), soutěž o digitální foťák (kategorie do 10 let a 10-15 let), nové 2 komixy, Prostě - kdo nemá ještě objednaný nový časopis SKAUT není IN :-). Cena celoročního předplatného je i při doručení domů do schránky 230,- Kč. Objednat jej lze přes Janinu (dodat penízky a adresu na kterou vám to bude domů chodit).

V půli srpna doběhla lhůta pro podání námitek proti výsledkům Veřejné soutěže na stavbu DBCB a mohla se podepsat smlouva na o dílo se společností Ing.Nedoma s.r.o. z Kroměříže. Smlouva je na částku cca 10,5 mil Kč + 19% DPH. Ve chvíli, kdy čtete tohoto ŠESTÁKA se už v Březinách velmi pravděpodobně pracuje. V druhé půli srpna byla se společností Ing.Nedoma s.r.o. podepsána smlouva o dílo.

Jak dopadl náš projekt na „měkkou“ část DBCB (vybavení a projekt) za cca 3 mil Kč v tuto chvíli ještě nevíme, protože krajské zastupitelstvo ve Zlíně před prázdninami nerozhodlo a nikdo ze zasvěcených není ochoten podat informace o návrhu, který do zastupitelstva šel (tedy zda náš projekt je navržen k odsouhlasení či ne).

Po delší době vyrazili roveři z našeho oddílu na nějakou prázdninovou vzdělávací akci - konkrétně Miris a Fanta. Byli (společně s Jedničkářkami) na kursu Svatoplukovy pruty. 50% nákladů kursu + 250 Kč na dopravu pro každého z nich hradí středisko a našim dvou borcům ještě navíc přispěje něco oddílová kasa, takže pro ně tato akce nebyla finančně nijak náročná.

Oddílové [www \(http://sestka.skauti.cz\)](http://sestka.skauti.cz) zatím navštívilo cca 6500 návštěvníků. Pochvalný vzkaz (viz VZKAZOVNÍK) na úroveň oddílových stránek jsme dostali i ze slavného foglarova oddílu (dnes už střediska) Dvojky.

...konec a začátek...

(Zub) Tak milí zlatí, už nám to skončilo. Konec prázdninového poflakování a začátek nového skautského roku. Věřím, že jste si o prázdninách odpočinuli, zažili soustu zážitků a já nevím co všechno. Náš začínající skautský rok nám přinese zase spoustu práce, povinností, ale i zábavy, srandy a učení.

Doufám, že program námi, ale i vámi připravovaný se bude líbit a že si ho vždycky užijeme.

Oddílový plán, je samozřejmě zase našlapaný a to nepočítám akce Vsetínského střediska. Doufám, že se budeme potkávat ještě v hojnějších počtech než loni a že se zapojíme i do střediskových záležitostí.

Byl bych moc rád, a určitě by to byl i přínos pro oddíl, kdyby jste se zase v hojném počtu zúčastnili zdravotnických, rádcovských i čekatelských kurzů. I nějaké další adepty na vůdcovky bych opravdu uvítal.

N o chyťme to VŠICHNI!!! pořádně do rukou, a za správný konec, ať se nám to podaří co nejlíp!

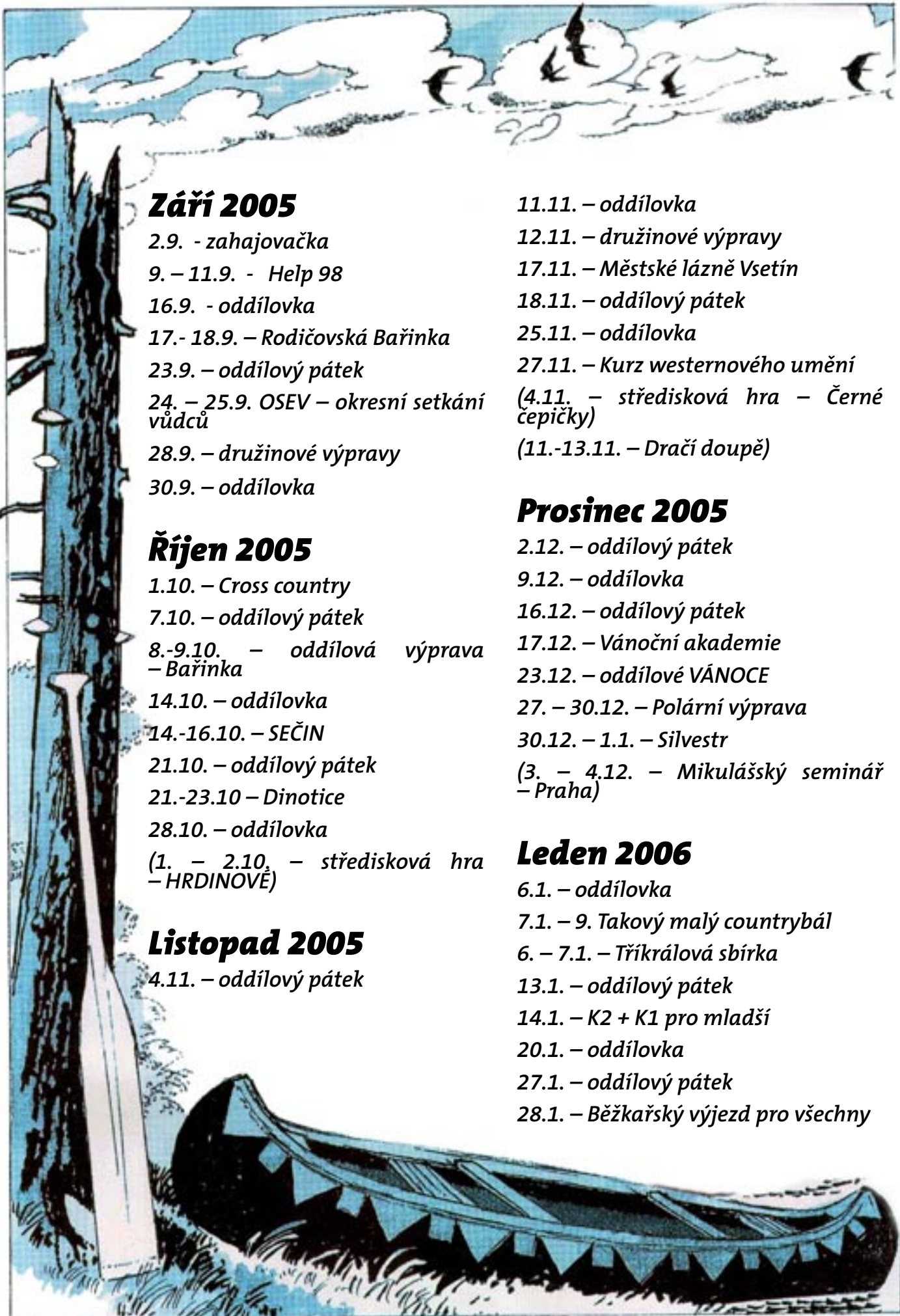
500 let obce Kateřinice

(Zub) Vím, mělo to být v tom minulém Šestáku, ale nestíhám, něco mi do toho vlezlo, měl jsem podezření na rýmu a ještě jme jeli k babičce. Vždyť to znáte ne? No, ale k věci.

V první řadě děkuji všem, kteří si udělali čas, přišli a pomohli, bez ohledu na to, jak dlouho tam byli, jestli prodávali, hráli nebo tančili. Věřím a doufám, že díky této akci jsme u obecního zastupitelstva a u pana starosty stoupili v ceně, ale netřeba toho zneužívat.

Určitě byly i věci, které se mi nelíbily, ale je to už dva měsíce tak jsem je zapomněl. Ovšem zorganizovat něco tak velkého bez chyby to jistě nejde. Jen pro zajímavost. Příští rok má Ratiboř 700 let a jsem přesvědčen, že budeme požádáni o pomoc a spolupráci, tak se na to připravme.

Září 2005

- 2.9. - zahajovačka
- 9. – 11.9. - Help 98
- 16.9. - oddílovka
- 17.- 18.9. – Rodičovská Bařinka
- 23.9. – oddílový pátek
- 24. – 25.9. OSEV – okresní setkání vůdců
- 28.9. – družinové výpravy
- 30.9. – oddílovka

Říjen 2005

- 1.10. – Cross country
- 7.10. – oddílový pátek
- 8.-9.10. – oddílová výprava – Bařinka
- 14.10. – oddílovka
- 14.-16.10. – SEČIN
- 21.10. – oddílový pátek
- 21.-23.10 – Dinotice
- 28.10. – oddílovka
- (1. – 2.10. – středisková hra – HRDINOVÉ)

Listopad 2005

- 4.11. – oddílový pátek

- 11.11. – oddílovka
- 12.11. – družinové výpravy
- 17.11. – Městské lázně Vsetín
- 18.11. – oddílový pátek
- 25.11. – oddílovka
- 27.11. – Kurz westernového umění
- (4.11. – středisková hra – Černé čepičky)
- (11.-13.11. – Dračí doupě)

Prosinec 2005

- 2.12. – oddílový pátek
- 9.12. – oddílovka
- 16.12. – oddílový pátek
- 17.12. – Vánoční akademie
- 23.12. – oddílové VÁNOCE
- 27. – 30.12. – Polární výprava
- 30.12. – 1.1. – Silvestr
- (3. – 4.12. – Mikulášský seminář – Praha)

Leden 2006

- 6.1. – oddílovka
- 7.1. – 9. Takový malý countrybál
- 6. – 7.1. – Tříkrálová sbírka
- 13.1. – oddílový pátek
- 14.1. – K2 + K1 pro mladší
- 20.1. – oddílovka
- 27.1. – oddílový pátek
- 28.1. – Běžkařský výjezd pro všechny

Plán akcí SESTKY

Únor 2006

3. 2. - oddílovka
4. 2. - hrátky na sněhu
10. 2. - oddílový pátek
17. 7. - oddílovka
18. 2. - 25. 2. - Jarní tábor
25. 2. - 26. 2. - Fatra
(24. 2. nebo 31. 2. - Hon na Širokka)

Březen 2005

3. 3. - oddílovka
10. 3. - oddílový pátek
17. 3. - oddílovka
18. 3. - oddílová výprava
24. 3. - oddílový pátek
31. 3. - oddílovka

Duben 2006

1. 4. - družinové výpravy
7. 4. - oddílový pátek
9. 4. - Kurz westernových dovedností
14. 4. - oddílovka
14. 4. - 17. 4. - Velikonoční Planina
21. 4. - oddílový pátek

22. 4. - 23. 4. - Ivančena - 1-2 denní výprava

28. 4. - oddílovka

Květen 2006

5. 5. - oddílový pátek
12. 5. - oddílovka
13. 5. - oddílová výprava - Excalibur?
19. 5. - oddílový pátek
26. 5. - oddílovka
27. 5. - Parawesterniáda
(Závod sv.a vl.)

Červen 2006

2. 6. - oddílový pátek
9. 6. - oddílovka
10. 6. - Triatlon
16. 6. - oddílový pátek
23. 6. - oddílovka
23. 6. - 25. 6. - Předtáborovka
30. 6. - Ukončovací oheň

Červenec 2006

1. 7. - 8. 7. - Puťák a expedička
8. 7. - 23. 7. - Tábor
1. 9. - Zahajovačka

Přinášíme čtenářům ŠESTÁKU první ze série rozhovorů s jednotlivými vůdci oddílů našeho vsetínského střediska. Jako první představujeme 1.chlapecký oddíl, zkráceně na středisku zvaný JEDNIČKA nebo JEDNIČKÁŘI. Rozhovor proběhl elektronickou formou na konci července 2005.

S hochy ze vsetínské jedničky jsme se mohli mimo jiné setkat při jejich nezvyklé loňské návštěvě našeho tábora - Staňa se při „vydařeném“ přepadu velmi důvěrně seznámil s mrchou a jedna jeho bota je dodnes ukryta někde v jejich bahnitých útrobách...

Vůdcem JEDNIČKY je Mucha (je též současným správcem střediskových www.skauti.cz). Oficiální internetové stránky oddílu jsou na adrese www.jednicka.info. Za prohlédnutí stojí i stránky družiny Vlků (s jejich osobitým tvrdým humorem a reklamou na skauting) na www.wlci.wz.cz.

Mucho, můžeš stručně představit váš oddíl?

Jsme malý oddíl kluků, kteří mají rádi fantasy, Dračí doupě, PC, výpravy, HOLKY!!, rádi se mečují, střílejí z luku, hrají kolektivní úchylné hry... (specialitou jsou hraničáři a worms 3D, ale o pravidlech raději pomlčím) :0)

A pár slov o vedení vašeho oddílu...

Vůdcem oddílu jsem já - Mucha (Karel Adamuška). Zástupce je Hurvajš (Petr Vilém) a Kudla (Antonín Adamec), oddílový rádce Dávil (David Zahradník). Já studuju v Ostravě na Pedagogické fakultě - Učitelství pro 2. stupeň ZŠ - Občanka+Dějepis. Baví mě fantasy, sport, kreslení, PC. Je mi 21 let, jsem svobodný, nezadaný - své nabídky pošlete na mucha.vsetin@email.cz nebo na 605 961 011 :0)

Hurvajšovi je také 21 let, studuje na Slezské univerzitě - Obchodně podnikatelská fakulta v Karviné, záliby: Dračí doupě, sport, psaní povídek, tvorba filmů...

Kudla, moc let (tak 26?), pracuje jako pomocný asistent ve zvláštní škole v Horní Lidči, záliby: auta, motorky, hudba..

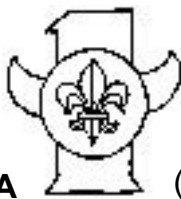
Dávil - 18 let, Střední lesnická škola Hranice, záliby: LES, LES, LES, LES, LES, LES, ...

Taky sem patří roveři: Milan (Milan Miček), Kopr (David Šmatláš) a příznivci: Guma,

Asterix, Anděl, Brouk, Tempo.

Jak velký je váš oddíl?

No, moc velký ne. Registrovaných je 18 členů, z toho 13 do 18 let a 5 nad 18 let.

Od kterého roku JEDNIČKA nepřetržitě funguje?

Jednička nepřetržitě funguje od roku 1994, kdy ji obnovili někteří z tehdejších členů 8. chlapeckého oddílu (ten se rozdělil po prázdninách 1994 na skauty - Jednička a Vlčata (která chtěla nadále zůstat křesťanským oddílem) - Osmička). Osmička však byla obnovena již roku 1990 a z nějakého důvodu jsme i my v roce 2000 slavili 10. výročí obnovení oddílu (snad starší členy, kteří do osmičky tehdy chodili, ještě vázalo k osmičce nějaké pouto).

Máte ve vašem oddíle nějakou hodně oblíbenou hru?

Jednou z našich oblíbených her je Medvěd

ve srubu (zavře se klubovna, zatemní se okna, jednomu-medvědovi-se zaváže oči a on musí chytat ostatní a poznat koho chytil - pak mu roli medvěda předá), kluci si vymysleli již zmíněné hry hraničáři (za stálého hekání se po sobě válí a jsou v jenom chumlu) a inovaci worms 3D (taky se po sobě válí a hekají, akorát jsou u toho zabalení do spacáků)

A jaký byl váš tábor?

Poslední tábor by byl úplně úžasný, nebýt toho, že furt přšelo.. CTH byla velice poutavá (fantasy), kluci byli nadšení z nových luků, a také jsme jezdili na koních a byly na nás 2 přepady, zkrátka supr (až na to pršení, které ke konci tábora způsobilo menší zdravotní potíže).

Co považuješ za největší úspěch vašeho oddílu?

Za největší úspěch - co já pamatuju - považuju to, že oddíl přetrval všechny krize, kterými za dobu mého členství prošel.

A který problém by váš oddíl potřeboval co nejdříve vyřešit?

To souvisí s předchozí otázkou - nabrat hodně nováčků.

Mucho, už víš, kdo povede oddíl po tobě?

Když Hurvajs oddíl letos v lednu předával, byl jsem kandidátem já a Dávil. Tehdy jsme se dohodli, že Dávil je ještě poměrně mladý a sám říkal, že se moc nevyzná v poměrech na středisku. Proto jsem s ním udělal dohodu, že oddíl povedu od tábora ještě 2 roky a potom uvidím a v případě, že bych jej chtěl předat, tak jej Dávil převezme.

Pořádá JEDNIČKA nějaké akce pro veřejnost?

Ano, pod záštitou našeho oddílu se uskutečňuje už tradiční akce ŠPACÍR (100km/24hod), Letos plánujeme uspořádat turnaj v baseballu.

A poslední otázka - chceš něco vzkázat ŠESTCE?

Máme Vás rádi cérky a ogaři :0)))

NAŠE AKCE

Letní kino na zahradě **27.7.2005**

(Dazul) Loni prvně jsme odzkoušeli u nás na zahradě tkzv. Letní kino. Pro velký úspěch se pořádalo i letos - ve středu. Stihli jsme to do konce prázdnin 3x.

Není to nic náročného, stačí jenom poséct zahradu, instalovat soustavu reproduktorů, DVD přehrávač, dataprojektor a počkat až se setmí. Ten pravý čas nastává těsně po 21:00. To už se na zahradě sejde kupa lidí z oddílu i

mimo oddíl, roztáhnou se spacáky, karimatky a netrpělivě se čeká, až se na bílé stěně našeho domu objeví pohybuující se obrázky a téměř usínající sousedy bude po dvě hodiny ohlušovat mohutný zvuk linoucí se ze subwoferu.

Mimo filmy, které si na místě vybrali účastníci, jsme si promítli téměř hodinový záznam z výročí obce a puťáku.

Rýmařovské Mistrovství Evropy

(Zub) I když skoro nikdo nevěděl, že letos už potřetí – po druhé jako závodník, jedu do Rýmařova na ME ve westernových dovednostech, nedá mi to a musím něco napsat. Nejde to nenapsat, když pořád někoho lákám a hledám, aby zkusil jednu nebo i více ze skvělých westernových aktivit. Letos jsem stejně jako vloni závodil s bičem v ceně Indiana Jonese a dařilo se mi líp než loni. Z 21 závodníků jsem skončil 10, což považuju při mém asi 20min. pátečním tréninku v pátek večer za výborný výsledek. Druhá disciplína byla sekera – tomahawk. Tam jsem skončil taky v polovině. 12 z 24 závodníků. Pro mě je to skvělý výsledek, protože jsem závodil poprvé a vím jak dobré vrhače jsem měl za soupeře. Příští rok jedu zase a možná i s nožem. Je to super.

Jinak atmosféra byla skvělá, lidé přátelští a je jich každý rok víc a víc, počasí super. Mám i nějaké fotky, takže, kdyby se chtěl někdo podívat stačí říct.

Stavíme chatu - 28.-31.7.2005

(Kikina) Ještě jsem se ani nestihla znovu naučit jíst přiborem (na táboře stačí na všechno lžička) a už zase sedím na nádru a čekám na ostatní. Vlastně zatím vůbec nevím, kdo jede. Taký je možné, že budu betonovat sama, což by asi znamenalo, že budu doživotně uvězněná za nohu v rohu naší chatičky a roveři si na mě budou všet mantly a rukavice. Nebo mě ještě předtím zežere divočák, který minule chrochtal do ouška Radimovi...

Naštěstí se moje černé úvahy nesplnily, za chvíli dorazil Radim se svými dvěma společníky Keckou a Fijal a já jsem se hned zapojila do debat a úvah na téma: kdo je tajemný pan R, jehož v tajném zákoutí internetových uliček skrývá Janina. Pravda, na nic jsme nepřišli, ale aspoň nám ta cesta pěkně utekla (někteří ještě dospávali nedostatky ze včerejška). Podle přesného popisu cesty, který nám poskytl Dazul, a který zahrnoval všehovšudy jednu větu: „U Ježíška doprava“, jsme se dohrabali až tam, kde jsme minule nechali zapuštěné do země základy čehosi, co jedenkrát možná bude naše chatička. Protože ze všeho nejdůležitější při stavbě chatičky je kadibudka,

vydali jsme se hned do lesa porazit nějaké sušky, ze kterých bychom udělali ještě důležitější věc, a to most ke kadibudce. Les byl doslova narvaný „suškama“, a tak jsme si jich asi ze pět půjčili a s pomocí fíglů, které byly vynalezeny už pračlověkem, jsme ty pět tunové potvory dotáhli tam, kde jsme je potřebovali mít. To nám zabralo celé dopoledne a ještě i kus odpoledne, ale než dorazil Dazul s Mirů a trámama na palubě, měli jsme už taky zavětrovanou a dodělanou kuchyň a vyrobenou překrásnou Kozenku, která pravda sice váží víc než já a Kecka dohromady, ale je krásná a to stačí. Když jsme vyložili trámy, ogaři se pustili do vyřezávání zářezů a my, čili krásnější polovina celého stavebního týmu, jsme začaly púlit kuláčky na most. No, ono to zní jednoduše, ale než jsme přišly na správný způsob, jak to udělat tak, aby nebyla jedna půlka tlustá pět centimetrů a druhá půl metru, byl už večer. A v téhle práci jsme pak pokračovaly celý

zbytek pracovního víkendu, takže v sobotu už jsme byly profesionální půličky kuláček na most. Možná bysme si mohly založit firmu KeFiKi-púlení na zakázku. V pátek se k nám přidala ještě Mája a odpoledne dorazily ještě dvě cěrky ze střediska, které byly hned vyslány na další kuláčky, takže nám to šlo rychleji, a když jsem s Fijal v sobotu večer odjížděla, byla už půlka mostu hotová. Ogaři mezitím zvládli naměřit a nařezat několik trámů, které už napevno položili na betonové základy a všichni společně jsme se asi hodinu pokoušeli odtáhnout přes potok obrovský padlý kmen, což se nám nakonec podařilo, i když potní ztráty byly obrovské. Takže když jsem odjížděla, vypadalo to na naší budoucí roverské minizákladně podstatně líp než před třemi dny. V duchu už jsem si představovala, jak to asi bude vypadat, až to bude hotové a my si poprvé zatopíme v kaménkách a rozsvítíme petrolejku ve vlastnoručně postavené chalupce.

(Dazul) Povzbuzeni úspěchem loňské OS-RS akce na Dunajská ramena, dohodli jsme se s Hanýskem, že uspořádáme něco podobného, ale ještě víc masňáckého - REKREACI. Základna Kovářov u břehů Lipna byla tím pravým místem, kde jsme měli v úmyslu se několik dnů povalovat a věnovat se jachtingu. V plném počtu nás na Kovářově bylo 11 + 5. Nejvíce jsme se asi vozili na plachetnicích. Docela mne překvapilo, že nám budějovičáci půjčili tak drahé lodě (myslím tím především ty dvouplachtové - třídu Varior) a hlavně nás s nimi nechali (po Želvově zaškolení) jezdit dle libosti. Fakt je, že během pár hodin už každý z nás věděl co to je hlavní plachta, kosatka, otěže, Počáteční obavy z toho, že tu

loď musíme při náklonu převrátit, postupně přerostly v nezřízenou pýchu, kdy jsme jezdili v náklonu tak, že nám přes bort občas nateklo do lodi. Zprvu v tom vynikal Pajtáš, který v tomto ohledu neznal pud sebezáchovy (jak si myslím já) a nebo byl tak dobrý (jak si myslí on). Nejkrásnější byl asi společný půldenní výjezd přes několik zátok na druhou stranu Lipna, kdy naše flotila čítající 4 lodě (některá vezla i 4 pasažéry) svištěla proti větru jako banda profíků. Na cestu zpátky posádka ve složení Fanta, Mája a Miris hned tak nezapomene - zvláště na manévr přistání :-)

Jeden večer jsme si dokonce ugrilovali uloveného lipenského kapra (namísto slíbené štiky).

Klíčová dírka

12.-16.8.2005

(Kecka) **Pátek - červený.** Doporučený vlak jel v 17:32. U lokomotivy se nás sešlo 9 lidí. Koupili jsme si lístek a vyrazili. V Karlovicích to někdo bral stopem, pěšo nebo autobusem. Na Bařince už na nás čeká nedočkavě Mazánek. Stmívá se a Sojka, Zachy a Muška nikde - že by nechytly stopa? Nakonec nám Sojka psala, že volaly sanitku opilé paní, která prý šla na sodovku a shodil jí malý klučina. Na hlavě měla tržnou ránu a tu ji obvazovaly šátkem, utěrkou a nakonec obvazem to nějak zašmodrchali. Saniťáci jim jejich dílo pochválili a prý tam byl zvláště jeden velmi atraktivní mladý saniťák,

který děvčata oslňoval svým úsměvem. Až došli všichni, bylo zahájení. Celou Klíčovou dírkou nás bude provázet duha, která má 5 základních barev jako pět dnů, které strávíme na Bařince. Naším úkolem bylo se přiřadit k barvě, která nás nejvíce oslovila. U červené bylo pět lidí, což bylo nejvíce, u oranžové nikdo, u žluté jen jeden, u zelené 3 a u modré zase jeden. Pak jsme museli sehnat co nejvíce věcí v naší barvě a dokonce se i obléci celí. Já jsem byla u červené. Měli jsme vyrobit zátiší, obrázek, nebo cokoliv, co charakterizuje červenou barvu. Večer se ještě vykládalo a pak se šlo spinkat.

Sobota-oranžová.

Ráno nám bylo dopřáno potěšení vstávat až v 8:00, což bylo super a ještě nás budila písnička z kazeťáku. Pak hned šupem ze spacáku a hned něco namalovat na papír oranžovou barvičkou. Snídaně byla taky celá oranžová: mrkvová pomazánka s hořčicí. Do oběda byl výtvarný program, který měl 3 úkoly. Byli jsme rozděleni do dvou skupin, které měly za úkol namalovat na plátno cokoliv co nás napadne. Naše skupina vymyslela duhové R. Nejlepší byl začátek malování: Kdo začne? Abychom se nehádali museli jsme předkreslit to naše R mizící fixou. Každý si načmáral svoje R a pak jsme z toho nějak vytvořili jedno R. Druhá skupina vytvořila ducha Klíčové dírky. Druhý úkol byl vytvořit z hlíny Klíčovou díрку, nebo to co ji symbolizuje. Třetí vymyslet reklamu - upoutávku na Roverský Kmen. Pak přišla návštěva jedna osoba byla v modrém triku, druhá v červeném, měli jsme si jednu barvu vybrat a s tím dotyčným udělat intervirum. Druhá skupina měla Dazula. Vybrali jsme si Pudila. Udělali jsme křížový výslech. Hned nato jsme Máji kreslili plakát: Milá Májo vítej mezi dospělými, protože měla narozeniny (18 let). Ještě jsme ji dali žlutého spor'táka aj s klíčem.

Povídání Pudilem bylo pro někoho zajímavé pro někoho ne - na téma „Proč jsem skautem?“

Jdeme ven a hrajeme hru na honěnou ve třech. Nekonečná a únavná hra. Další kolo povídání s Pudilem. Na večeru bylo výborné maso s rýží a broskví. Pak oheň a dobrou noc.

Neděle-žlutá.

Hned po ránu malování žlutou barvou. Snídaně: vánočka s medem a čaj.

Poté jsme byli rozděleni do skupin. Každá skupina dostala obálku s úkoly a propisku.

Óda na Klíčovou dírků

Autoři: Talinda, Sojka, Vyži, Kecka

Na kopci les
v lese mez,
Na mezi Bařinka
a klíčová Bařinka
Rodinka veliká
za Kóčou utíká.
Kóčo Kóčo dej nám klíč
my nechcem pryč.
Zima veliká
a čas tak rychle utíká.
Jáa a její pravá ruka,
snáší naše tvrdá muka.
Po jídle jsme jak diví,
Mája může zato že jsme živí.
Láska nebeská
po Dírci se nám zasteská
Ref. Třesky plesky
budou blesky.

Naše skupina byla složena z Vyžiho, Sojky, Talindy a mě. Než jsme vyrazili museli jsme mít jen 11 věcí včetně oblečení na sobě. Vyži byl natolik pohotový a vzal chleba a rodinné balení sýrů a pití. Měli jsme sedm úkolů. První úkol jsme začali plnit hned po vyjítí z Bařinky. Měli jsme jít 30 minut rovnou za nosem. Rozhodli jsme se jít k Buku. Chvilí nám trvalo než jsme se tam vydrápali. Naším dalším úkolem bylo sedět společně minimálně 1,5 m nad zemí 30 minut. Na stromě jsme plnili další úkoly naší mise jako třeba globální problémy světa nebo novou junáckou hymnu. Po půl hodině jsme usoudili že je nám zima a vydali jsme se na louku a mířili si to k posedu, který by

nás mohl zachránit před mrazem. Bohužel byl zamklý. Rozhodli jsme se jít zpátky k našemu

prvnímu posedu. Zastavili jsme se u staré Bařinky dali si pastu (čokoládu) a vymysleli ódu na Klíčovou dírkou.

Cestou jsme narazili na druhý posed, který byl otevřený a měl aj molitan takže jsme neseseděli na studeném. Čtyři lidi jsme se mačkali v malém posedu, do díravých dveří jsme se snažili narvat šátek aby nám tam tak netáhl. A tak jsme na posedu prospali asi 3 hodiny. Konečně jsme se vydali k Bařince a byli v teple. Na oběd jsme měli zemáky s kečupem, sýrem a kukuřiců. Po poledním klidu jsme se museli rozhýbat a tak na nás Kóča připravila sedací hru, která byla velice namáhavá. Po příchodu do chaty jsme byli rozděleni do skupin a dostali jsme zprávu o globální katastrofě, která se stala v Nizozemsku. 2/3 Nizozemska byly zaplaveny a našim úkolem bylo tento problém vyřešit. Vznikly různé nápady ale i spory. Na svačtinovou večeři byl pudink a Michálkův dotazník o skautu. Po jídle jsme zahájili krizovou konferenci a podepsali akční plán Nizozemsko 2005. Večer se ještě hodovalo a probíhala volná zábava.

Pondělí-zelená.

Na snídani byl chleba se sýrem a pórkem. Hned nato jsme se rozdělili do dvou skupin jedna byla nahoře jedna dole. Máme si představit že jsme dva mimozemské životy a máme se nějak spojit

a poznat se. Naše komunikace spočívá v kreslení různých obrázků, které se ale nesmí podobat lidským znakům. Naše skupina nazvala druhou mimozemskou civilizaci názvem UFO VIDLE X. Z jejich zpráv jsme vydedukovali, že nás chtějí zlikvidovat a tak jsme na ně asi dvakrát hodili atomovku. Nakonec nám řekli, že se s námi chtějí spřátelit - no dopadlo to zajímavě. Na oběd byla hrachová polévka. Polední klid a jdeme ven na aerobik do lesa - fakt žůžo. Po příchodu do chaty jsme si zvolili práci a pak za ni dostali zaplacení. Nejvíce vynášelo kreativní myšlení (10000 Kč), kopání břehu (8400 Kč), molomytí (7200 Kč), řezba (5200 Kč) a tak dále....

Večer byla zábava. Oblékli jsme si nejlepší šaty a saka a vyrazili do Casína. Vstup byl poněkud drahý 6000Kč. Ruleta se točila plným proudem, drinky a různé pochutiny nám připravoval Bar u Máji. Někdo prohrával, ale někdo bohatl.

Úterý-modrá.

A je tu krásný modrý den. Snídaně byla trochu do fialová až modra (chleba s marmeládou). Točily se reklamy na kameru a pomalu se uklízelo. Na konci jsme použili každý svou růžovou ponožku vložili do ní svůj výrobek zatočili se s Duhovým kruhem a na koho jsme se podívali vyměnili jsme si ponožky. Pak jsme všechno uklidili a vyrazili na vlak. Ve vlaku jsme ještě blbli s balónkami a bavili se o Mikulášském semináři v Praze.

Prázdninová výprava

14.8.2005

(Motýlek, Včelka, Scooby) Vystoupili jsme z vlaku a šli se kouknout na propast. Přišli jsme a uviděli jsme malý žebřík. Janina nám řekla, že je na měření vody. Když jsme obcházeli propast, potkali jsme běžce, kteří obíhali propast dokola. Když běžci odběhli dál, dali jsme si přestávku na WC. Po přestávce jsme se vydali do Zbrašovské Aragonitové jeskyně. Pár z nás si šlo koupit nějaké suvenýry. Čekali jsme čtvrt hodiny na naši průvodkyni, aby nás provedla jeskyní. Chvilí před koncem prohlídky se nás paní průvodkyně ptala, jestli si někdo nechce dobrovolně zazpívat. Nikdo se neozval. A pak se zhaslo. Malá holčička měla hračku, která jí svítila. Ta malá holčička s tou malou hračičkou. Paní průvodkyně se ptala, jestli ani teď nikdo nechce zazpívat. Lojza řekl že ne. Tak paní průvodkyně rozsvítila a rozloučila se s námi. Nastoupili jsme do vlaku a dojeli na Vsetín. Ve Vsetíně jsme vystoupili z vlaku a chtěli jsme si jít koupit zmrzlinu. Jenže Fialka má ráda točenou. Tak jsme šli rychle na točenou zmrzlinu. Po tom co jsme si koupili zmrzlinu jsme šli do parku. Na chvilku jsme tam byli. Po té chvilce jsme šli na nádraží, nasedli do autobusu a jeli domů.

(Janina) Ráno, (jako vždy) letím na autobus. Dneska je neděle a jedeme prázdninovou výpravu. Jsem zvědavá kolik nás pojede. Byla jsem asi někde u sokolovny, když volala Fialka, jestli opravdu jedeme. Ptala jsem se jí kolik jich je. Říkala, že jsou čtyři. Přemýšlím, kdo to asi

je. Z Kateřiníc přijely samé baby Scooby a její sestřenka Maruška, Fialka a Bára. No jo, silná dívčí sestava. Fanta a Miris nikde, asi je pro ně nedělní vstávání příliš namáhavé. (no neslíbili mi to, tak se na ně nemůžu zlobit). Za chvilku dorazila Motýlek, v autobuse seděl Lojza a v Jablůnce jsme přibrali Včelku s malým bráškou a Jirku, který po dlouhém marodění zase zavítal mezi nás. Na vlak jsme měli ještě čas a tak jsme si povídali, hráli šlapáka a tak. Vlášek nás zavezl až do Teplic. Zašli jsme se podívat na propast a pak zamířili k jeskyním. Doufala jsem, že je to tam pořád stejné, neboť jsem tam byla naposledy myslím na školním výletě. Teplice jsou pořád stejné, jeskyně je opravená a je to tam moc krásné. Udělali jsme i zápis do návštěvní knihy. Když jsme vyšli z jeskyně, děckám začala ta správná výprava. Jako v každém turisticky zajímavém místě i tady je spousta stánků s dobrotama, perníčkama, cukrovou vatou v kelímku, lázeňským oplátkama... No prostě paráda. I já jsem podlehla a nějakou tu dobrotu si koupila. Čas ubíhal rychle a tak jsme museli na nádraží, abychom stihli vlak domů. Jeli jsme až na Vsetín. Sice jsme měli jízdenku jenom do Jablůnky, ale hodný pan průvodčí nám dovolil jet až na Vsetín. Tam jsme si ještě stihli dát zmrzlinku a jeli autobusem domů. Vystoupili jsme v Ratiboři, kam pro ty Kateřinské přijela paní Zbranková – moc děkuji. Byla to pěkná výprava a jsem moc ráda, že si těch pár lidiček našlo o prázdninách čas.

HEFAJSTON 27.-28.09.2005

(Kecka) V pátek jsme se vydaly s Lenkou na hrad Helfštýn, na kterém se konala výstava a soutěž kovářského umění. K vidění bylo spoustu uměleckých děl a prací. Výrobky byly rozestavěny po celém hradě. Ve zdejší hradní kovárně se kovaly výrobky do soutěže, která vrcholí v neděli večer. Potkali jsme strašně moc cizinců: Itali, Belgičani, Poláci, Slováci.....

Kdo tam ještě nebyl, tak doporučuji je to krásná podívaná. V neděli jsme ve vlaku potkali Zuba, Kikinu a Báru, kteří se vraceli z Mohelničáku.

Malování střediska 17.8-19.8.2005

(Kecka) Jakmile jsme odjeli z „Klíčové dírký“ dozvěděli jsme se o malování střediska. Sraz neboli začátek byl už od 9.00 ráno. Malovalo se celé schodiště a spol.místnosti. Nejhorší byly stropy na schodišti. Škrábalo se, oblepovaly okna, šmirglovalo schodiště, malovalo, průběžně uklízelo. Moc práce málo lidí. Kolem oběda nám Mazánek donesl 3 pizzy, po kterých se jen slehla zem když si Vyži s Ondrou dali jednu napůl. Pak zase malování a bílení. Přestávka, na fotbálek a přichází Kóča s Jájou nás natočit jak nám to jde. Pak zase malování latexem a primalexem, který nám dochází. Nejhuř se malovaly záchody: chlapecké ujdou, ale dívčí jsou nic moc, tak až půjdete na středisko na záchod neďívajte sa moc nahoru!!! Pak jsem se už snažila nějak umýt samu sebe a jet domů. Ještě jsem se tam byla podívat ve čtvrtek a bylo tam ještě hafo práce.

Svatoplukovy pruty 19.-28.8.2005

(Fanta Kulišák) Je to možná 5- 6 měsíců zpátky co sme se potkali s Mrisem v klubovně. Na nástěnce visely dva letáky: LANÁČ – tři víkendový lanový kurz se zakončením na ObRoku

SVATOPLUKOVY PRUTY – kurz pro lidi st.18 let fungující v kmeni(podobně jak světlušky a vlčata je to „skupina“ lidí, ALE ve věku 15 – 26 let, kteří mají program sami pro sebe!)

Kurz byl rozdělený na tři pruty: příroda, tvořivost, out door (otevřené dveře do světa za poznáním, zážitky a adrenalinem).

Lanáč nám z vlastní blbosti nevyšel ale říkali sme si, že i když my žádný kmen nemáme a já ani tych 18, že out door je přesně to co chceme a příroda s tvořivostí se líbí Veverce a Gurti ze Vsetína, což je požadovaný počet lidí z každého kmene, takže parta byla jasná.

No nic je po táboře, Dinotících (stavbě oddílového srubu, což jakož to vedoucí akce díky díky všem co ste se na tom podíleli, ale hotové to přát není, takže budete mít všichni možnost se zapojit!!!) Taktéž je i po akci Rekreci Lipno a je pár dní před prutama. Proběhla poslední rada naší čtyřčlenné party kde, co, v kolik, jak a proč a po nočním balení sedíme ve vlaku a řítíme se směrem na Litoměřice. Byla před náma asi pětihodinová cesta a já sem si začal uvědomovat, že máme kola, lana, helmy atd. ale kromě toho, že prej pruty sou víc zážitkový kurz než lanáč vlastně vůbec nevíme do čeho dem a co nás čeká. No rači sem nad tím dlouho nepřemýšlel a nechal se překvapit. Potom, co sem ve spánku asi obtěžoval vedle sedící paničku a Miris mě vracel na moje místo, dojíдали sme Veverčiny zbytky z oslav, a nešťastnou náhodou postříkali půlku vagonu kofolou, sme konečně dorazili do Litoměřic na Domské náměstí, kde pro nás už všechny účastníky přišel v černém hábitu José a dovedl na nádvoří, kde na nás čekal strýc Svaťa (kníže Svatohluk) a jeho legenda, která nas provázela po celou dobu. Tak sme rozdělení do prutů, naši instruktoři sou Kimik a Kotlík a vyrážíme na kolach k naší skautské základně Mentaurov, kde sme sídlili celou dobu. Opět jenom já a Miris sme na pokoji s pěti cérkama. Padli sme únavou.

Po ránu sme vyrazili na kopeček a začali si povídat o nějakých obyčejných hrách – tak a to byl moment,kdy sem si říkal, co tu dělám, přece si nebudu deset dní povídat, to by mě trefilo. Nikoho sem pořádně neznal, nikdo se s nikým nebavil a ze dvě ty hříčky sme si zahráli. Jenomže v průběhu je Kotlík začal komentovat jak se chováme, jak jedno slovíčko dokáže strhnout dav a tak. Po hře sme se o tom ještě bavili a probírali a já sem pochopil co všechno se takovou hříčkou dá zjistit a dosáhnout. Přišlo mi to jako nejlepší způsob někomu něco vysvětlit z tech. a psych. stránky, když si na věc či

aktivitu můžete šáhnout nebo si ji vyzkoušet a pak se na ni podívat s nadhledem, ptát se, vysvětlovat si, učit se!! Na tomto je ten kurz založený a to je jeho velké plus.

Lakros, ten byl odpoledním programem a první drsnou, akční hrou! Už sem se poznal s pár lidičkama a už se mi tam začínalo i líbit! Dny začaly utíkat a každý kmen se každý večer scházel se svým patronem a probíral konkrétní dny, problémy v kmeni a tak. Náš byl strýc Svaťa – Pudil a právě s ním sem pochopil, že jde o kurz, který pomáhá celistvit a inspirovat kmeny, protože my vlastně žádný nemáme a ani ho vzhledem k budoucnosti našich oddílů nechceme budovat! Takže sme se stali černé ovce na kurzu ale asi v tom nejlepším světle. Začal sem si to užívat a získávat zkušenosti, protože družinka Šneků, kterou vedu je v podstatě taky takový kmen a chtěl bych do ní vrazit co nejvíc zkušeností, co bude v mých silách!

No lidiček sem znal víc a víc v prolínání s neprutama si na svoje přišly konečně i nízké lana. Docela sem se i něco při stavbě naučil, což mě teda překvapilo, protože se o to docela zajímám. Jo ty nepruty: sou to časové asi hodinové úseky, kdy sk. lidí probírá určité téma s jedním s instruktorů (např: komunikace, expedice, vedení kmene atd. atd.) Instruktoři to měli docela hodně zvládnuté, ale né každý každému sedne. Třeba já osobně sem si víc k tělu pustil 4 instruktory asi z 15 i když všechny sem ani neměl. Zato ti 4 mě hodně oslovili – sou to zajímaví a super lidi!! Takže tak instruktoři a nepruty! A kuchaři? Na to v jaké polní kuchyni ste vařili klobúk dole chlapi! A že ste pohodáři s kterýmá sme s míru po večeroch valili šipky to snad nebudu ani komentovat!!

Jeden z mých nej zážitků byl noční přejezd na kolách cca 10 km po místama fakt solidní Polačce nad skálu kde sme měli druhý den ložit. Dorazili sme před půlnocí a čekalo tam na nás překvapení, které si budu dlouho a možná ještě dýl pamatovat. A překvapením ho nechám i dál! Cely druhý den sme ložili po čedičové skále- to sem si užil do posledního kousku!!

Prostě celý tento kurz byl plný překvapení, tisíce pocitů a myšlenek. Poznal sem lidi neočekávaných charakterů. Poznal sem jich kolem 30 – 40 a tak čtyři bych moh nazvat kamarády. A sem hodně rád, že sem je poznal a doufám že je ještě uvidím. No zdaleka sem tu nenapsal všechno co se tam odehrálo. To bych se asi upsal a ukradl bych „překvapení“ těm, co tam pojedete. A že to přeju každému něco takového zažít... Jasně, nepřijel sem z tama nejchytřejší, nelepší a nejzkušenější a nej nej nej, ale od každého toho něco sem si v sobě dovezl obrovskou jiskru nadšení a obrázek, co vlastně chcu dokázat, což sem před tím tak úplně nevěděl. Ten kurz za to stál.

září 2005

2.9. - Zahajovačka

9.-11.9. - Help 98

17.-18.9. - Rodičovská Bařinka

29.9. - Družinové výpravy

Výprava Světlušek a Vlčat 28.9. 2005

ZA ZÁHADAMI CIZÍ ZEMĚ

Odjezd: Kateřinice – autobusem 6.50
– jízdenku do Hošťálková – kostel

Ratiboř – 6.50 – sraz na zastávce U kina
S sebou: 20Kč, špekáček + malá svačinka
pro velké jedlíky, pití, pláštěnka, tužka,
deník, KPZ, pláštěnka, dobré boty a oblečení
podle počasí. Věci sbalené v baťůžku!!!

Návrat: nejpozději do 16.00h

Jedeme za každého počasí. A kdo ještě
nejedl pečené hady, pozná co je opravdová
dobrota...mňam.

říjen 2005

1.10. – Cross country

7.10. – oddílový pátek

8.-9.10. – Bařinka

14.10. – oddílovka

14.-16.10. – SEČIN

21.10. – oddílový pátek

21.-23.10 – Dinotice

28.10. – oddílovka

(1. – 2.10. – středisková hra – HRDINOVÉ)

**Můj táta s mámou jsou divní.
Plazí se stovky metrů nad moře
a funí s báglem na zádech.
Nahoře si dají pusy, čumí,
a mají při tom divný lesk v očích.**

**Večer, ušlí, ale šťastní,
ve spacáku otevřou láhev vína
co má barvu vlasů mojí známé
a barbarsky srkají
a labužnický pomlaskávají.**

**Další den, až se vzbudí,
sejdou ty stovky metrů dolů
a funí s báglem na zádech,
aby za den či dva
znovu šlapali nahoru.**

**Nejhorší na tom všem je,
že ty stovky metrů nahoru a dolů
musíme šlapat s nimi.
A tak jenom doufám,
že to není dědičné ...**

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na <http://sestka.skauti.cz> (sekce ČASOPISY).